171. Gospod razloži drugo poglavje Izaije

... 5 Zdaj pa Mi prinesite knjigo preroka Izaija; iz nje vam moram razložiti nekaj pomembnega.«
6 Nato Mi je Nikodem takoj prinesel knjigo Izaija. Odprl sem drugo poglavje in ga glasno prebral vsem navzočim:
7 »Izaija, Amosov sin, je videl o Judi in Jeruzalemu tole: Zgodilo se bo poslednje dni: Gora, na kateri stoji hiša Gospodova, bo trdno stala kot najvišja med gorami, vzdigovala se bo nad griči in vsi pogani bodo hiteli k njej.« (Iz 2,2)
8 Nikodem in farizeja so vprašali: »Gospod in Mojster, kje je Gospodova gora, na kateri stoji Njegova hiša?«
9 Jaz sem odgovoril: »O glejte, kako posvetni, čutni in polni materije ste še! Ali nisem Jaz gora vseh gora, na kateri stoji prava Božja hiša? Kaj pa je ta zelo udobna hiša? To je Moja beseda, ki sem jo vam, Judom, že več stoletij sporočal po vseh prerokih, in zdaj sam govorim iz ust Sina človekovega. Jaz sem torej gora, in Moja beseda je udobna hiša na gori, in tu okoli nas so pogani iz vseh predelov zemlje, ki so prišli sem, da bi si ogledali goro in prebivali v njeni nadvse prostorni hiši.
10 Toda za Jude, kakršni so zdaj, je to resnično poslednji čas, ker se izmikajo tej gori in njeni hiši ter vrhovom celo grozijo z uničenjem. - Ali zdaj razumete to vrstico?«
11 Vsi so rekli: »Da, Gospod, zdaj jo povsem razumemo; toda to poglavje ima še več vrstic, ki nam še zdaleč niso jasne. Gospod, pojasni nam še druge!«
12 Jaz sem rekel: »Bodite potrpežljivi; kajti drevesa ni mogoče prelomiti čez koleno!
13 Torej Izaija pravi naprej: *‚Številna ljudstva bodo prišla (to pomeni v prihodnosti) in rekla: ‚Pridite, pojdimo na Gospodovo goro, k hiši Jakobovega Boga. Poučil nas bo o Svojih poteh in hodili bomo po Njegovih stezah! Kajti s Siona bo prišla postava in Gospodova beseda iz Jeruzalema.' (Iz 2,3)*
14 Da je treba tukaj pod Zionom (Ze on = On hoče) razumeti prav tako goro, torej Gospoda ali Mene, in pod Jeruzalemom hišo Gospodovo na gori, torej Mojo besedo in Moj nauk zdaj in v prihodnje, o tem zdaj menda ne bo nobenega dvoma več.
15 Kdo pa so tista ljudstva, ki pravijo: ‚Pridite, pojdimo na Gospodovo goro, to pomeni k Sinu človekovemu ali Bogočloveku, in k hiši Jakobovega Boga, da nas uči Svojih poti in potem bomo hodili po Njegovih stezah.`?
16 Glejte, ta ljudstva so tisti, ki se bodo v vseh prihodnostih spreobrnili k Meni, si prilastili Mojo besedo in uresničevali Mojo voljo; kajti poti v življenje kaže Moja beseda, in steze so Moja volja, ki je ljudem oznanjena z Besedo. Natančno slediti Moji volji je seveda veliko manj udobno kakor samo sprejeti Mojo besedo, kot je prav gotovo veliko udobnejše stopati po široki in ravni cesti kakor hoditi po ozki in pogosto strmi stezi.
17 Toda kdor hoče v sebi priti na najvišjo vseh gora in tam v Mojo živo Besedo, ki je hiša Gospodova na gori, ta ne sme samo stopati po cesti, ki pelje h gori, in ostati na njeni ravnini, ampak se mora podati tudi na ozke in pogosto zelo strme steze; kajti

samo po teh se prispe na vrh gore in tam v živo Božjo hišo.
18 Kaj pa to pomeni, sem vam že razložil, kot tudi to, kaj prerok razume pod Ze on in Jeruzalem; zato tudi pravi, da iz Zeona prihaja postava, torej Moja volja, in iz Jeruzalema, ali iz Mojih ust seveda, pa Moja beseda.
19 Kdor torej Mojo besedo, ki sem jo ljudem v vseh časih sporočal po prerokih, sliši, jo sprejme in živi po njej, ta pride prek tega do Mene in tudi do žive Besede in Njene moči; kajti Jaz sam sem živa Beseda in Njena moč, in vse, kar obsega neskončni prostor, je zgolj Moja živa Beseda in Njena večna moč in oblast. - Ali ste tudi to razumeli?«
20 Nato je eden izmed farizejev, ki so na gori Oljki prišli k Meni in je bil izvedenec v Pismu, dejal: »Gospod in Mojster, Tvoja razlaga dveh vrstic je bila jasna kot sonce opoldne, vse mi je bilo razumljivo in prepričljivo; toda zdaj sledi četrta vrstica, ki se glasi takole:
21 ‚Gospod bo razsojal med pogani in kaznoval bo narode. In prekovali bodo svoje meče v lemeže in svoje sulice v srpe; narod ne bo več vzdignil meča proti narodu, ne bodo se več učili vojskovanja.`(Iz 2,4)
22 Kdo so torej pogani in kdo ljudstva, ti, ki se potem, ko so bili kaznovani, ne smejo več bojevati med seboj? Ta ljudstva se morajo šele roditi v daljni prihodnosti, kajti današnji rodovi s svojimi ponosnimi, grabežljivimi in oblastiželjnimi kralji bodo netili vojne do konca sveta.«
23 Jaz sem rekel: »Ti si sicer res izveden v Pismu, ker še dobro pomniš vse postave in preroke, toda zate še nikoli ni bilo mogoče reči, da vse to tudi razumeš v pravem duhu. Stopaš po široki in ravni poti, toda na ozki vzpon, ki pelje na goro resničnega spoznanja, še nisi naredil koraka.
24 Kdor z ravnanjem po postavi ne prispe na vrh gore Gospodove in v hišo Gospodovo ali do notranje žive Besede iz Boga in do Božje žive Besede v sebi, ta ne spozna pravega, notranjega, živega duha postave in prerokov«

172. Gospod razloži Izaijeva videnja prihodnosti (Iz 2,1-5)

1 Pismouk je vprašal: »Toda zakaj so vsi preroki govorili in pisali tako zakrito? Prav njim bi moralo biti največ do tega, da bi ljudje razumeli njihove besede.«
2 Jaz sem odgovoril: »Takšne pripombe so bile izrečene pred nekaj dnevi tudi na gori Oljki in sem vam pokazal, da so neutemeljene; zato mi že povedanega ni treba ponavljati.
3 Kakšna Božja beseda pa naj bi bila to, če ne bi imela še notranjega pomena? Ali poznaš človeka, ki ne bi imel drobovja, ali pa takega, ki bi bil prozoren kot kapljica

vode in bi si lahko ogledal vso njegovo notranjo sestavo, in te ta, kljub vsej umetelnosti, ne bi kar se da močno odbijala?
4 O, naučite se že vendar pametno razmišljati! Zdaj pa vam bom razložil lahko razvidni pravi pomen Izaijeve četrte vrstice; torej pozorno prisluhnite.
5 ‚Gospod - to sem Jaz v Besedi - bo sodil med pogani in kaznoval številna ljudstva.'
6 Kdo so pogani in kdo ljudstva? - Pogani so vsi tisti, ki ne poznajo enega, pravega Boga in namesto Njega molijo in najbolj častijo malike in mamona tega sveta. In takšni obdajajo judovstvo z vseh strani in kamor koli se odpravite, bodisi proti jutru, proti poldnevu, proti večeru ali proti polnoči, ne boste srečali drugega kot pogane vseh zvrsti in vrst. Veste pa tudi, da so z vseh koncev sveta, od blizu in daleč, prišli zdaj k Meni pogani visokega in nizkega stanu. Slišali so Mojo Besedo in videli Moja znamenja, začeli povsem verovati ter upoštevati Moj nauk, in Moja beseda jim zdaj sodi in razsoja med njimi; s tem prenehajo biti pogani in se pridružujejo Božjim maziljencem ter številu pravega Božjega ljudstva.
7 Toda niti ti ne bodo ostali pri poučenem in sprejetem, kajti med njimi se bodo pojavili lažni maziljenci, ki bodo tudi delali znamenja, zapeljali kralje in kneze in si kmalu prilastili veliko posvetno moč ter z ognjem in mečem preganjali tiste, ki jih ne bodo hoteli priznati, nazadnje pa razpadli na številne sekte in stranke. To so tista številna ljudstva, ki jih bom Jaz kot Gospod kaznoval zaradi njihovega pomanjkanja ljubezni, njihove zlaganosti, sebičnosti, napuha, trmoglavosti, gospodovalnosti, njihovih zlih prepirov ter medsebojnega preganjanja in vojskovanja. Preden pa se bo to zgodilo, bo minilo kar nekaj časa, toliko, kolikor ga je poteklo od Noeta do danes.
Opomba založbe Lorber Verlag: Noe je umrl 2145 let pred Kristusom, kakor navaja Veliki Janezov evangelij, osma knjiga, poglavje 86,3; 1Mz 5 in 1Mz 9,29.

8 Kakor v Noetovih časih, ko so se ženili in možile (Mt 24,38), prirejali velika praznovanja in gostije, se dali na veliko častiti in vodili uničujoče vojne zoper tiste, ki niso hoteli priznati njihovih malikov, in je zato kmalu prišel veliki potop ter utopil vse povzročitelje slabega - se bo zgodilo nekoč tudi v prihodnosti. Toda tedaj bo Gospod prišel z ognjem Svoje vneme in jeze ter z zemlje odstranil vse takšne storilce zla.
9 In potem bo tako, da bodo čisti in dobri in pravi ljubitelji resnice in Božje luči, ki jim je bilo prizaneseno, iz mečev skovali lemeže, iz sulic srpe in bodo povsem opustili spretnost vojskovanja; odtlej nobeno pravo maziljeno ljudstvo nikoli več ne bo dvignilo meča zoper drugo; le še pogani bodo tu in tam še ostali v zemeljskih puščavah, toda tudi ti bodo posvarjeni in nato pometeni z zemlje.
10 Potem bo Zemlja na novo blagoslovljena. Njena tla bodo rodila stoteren sad od vsega in starešinam bo podeljena moč nad vsemi elementi zemlje.

11 Glej, tako duhovno je treba, kar zadeva zemljo, razumeti četrto vrstico, za katero ti kot pismouk meniš, da je nerazumljiva.
12 Toda v tej pravi, z naravo skladni duhovni razlagi je skrit še globlji, povsem duhovni in nebeški pomen, ki pa ga vi s svojim še povsem posvetnim razumom ne morete dojeti in se niti ne da izraziti z besedami. Šele ko boste na gori Gospodovi vstopili v hišo Božjo in potem prišli od te Jakobove hiše, kot o tem pravi prerok v kratki peti vrstici, se boste preobrazili v pravi luči duha iz Boga (Iz 2,5) - Povej mi, ali si vse to zdaj bolje razumel kakor prej?«

173. O na videz nepravičnem vodenju ljudi

1 Pismouk je rekel: »Da, Gospod in Mojster, tako je preroka mogoče dobro razumeti in smisel je zdaj jasen in pravi, čeprav bi morda še lahko vprašali in rekli: Zakaj dopuščaš Gospod, da bodo dva tisoč let v prihodnosti ljudje spet postali tako zli, kot so bili v Noetovih časih? In zakaj mora najbolj trpeti prav ubožen človek celo tedaj, ko živi povsem tako, kot je Bogu najbolj dopadljivo?
2 Tudi sam sem nekoč doživel tole: Neka ubožna družina, ki se je strogo držala Božjih zapovedi, je imela v lasti zelo majhno posest; blizu pa je živela bogata in posvetno zelo ugledna družina z veliko posestjo. Ta je bila trdosrčna in ubogim ni nikoli česa dala, revna družina pa je ves čas rado delila z revnimi še tisto malo kruha, kar ga je imela. Nekega soparnega dne je prišlo hudo neurje in strela je udarila v kajžo dobre, revne družine, ki je bila medtem na njivi in tam pobirala ječmenovo zrnje. Kajža je seveda pogorela z vsem, kar je bilo v njej: z obleko, zalogami hrane in nujnimi hišnimi in gospodarskimi pripomočki vred. Isto neurje se je zbralo tudi nad velikim domovanjem bogate in trdosrčne družine; toda v hišo bogatih posestnikov ni udarila uničujoča strela iz oblakov. Zakaj je bilo prizaneseno bogatim in ne raje revnim?
3 Podobno se godi zelo pogosto, zato začno ljudje zlahka verjeti, da ali Boga sploh ni ali pa da ljudje Bogu niso mar. In prav v tem vidim poglavitni razlog za slabljenje vere. Kajti vsak človek ima naravni čut za pravičnost, ki je najtesneje povezan z vero v dobrega in najpravičnejšega Boga; če se ta čut prepogosto in večinoma najbolj grobo prizadene, to sčasoma prizadene tudi vero in jo slabi; človeštvo vse bolj tone v temo nevere ali praznoverja in začne v svoji stiski iskati pomoč in tolažbo vsepovsod, kjer koli se takšna pomoč ponuja, ter zaide v malikovanje ali v stoicizem.
4 Če je na takšen način večina človeštva v več stoletjih postala toliko slaba, kolikor je le mogoče, seveda sledi kazen za kaznijo; toda menim, da to ne bi bilo potrebno, če nekateri dogodki ne bi tako pogosto pretrdo preskušali njihove vere.

5 Tako presojam zgolj kot naraven človek, toda tako kot menim jaz zdaj, misli še zelo veliko ljudi in se tako slabšajo. - Kaj pa meniš o tem Ti, Gospod in Mojster?«
6 Jaz sem rekel: »Ali je revna družina, ki jo navajaš, ostala po nesreči še naprej nesrečna in je morala hirati v hudi stiski in trpljenju?«
7 Pismouk je odgovoril: »Ne, to ne; kajti nesreča je razširila srca sosedov in obdarovali so ubogo družino, da je imela potem več kakor pred nesrečo.
8 Dogaja pa se, da kakšna družina, ne da bi bila sama kriva za nesrečo, ki jo je prizadela, nesrečna tudi ostane - in takšni pogosti primeri človeštvo, vsaj tako menim, tudi najpogosteje poslabšajo. Ali pa sem spet napačno presodil?«
9 Jaz sem rekel: »Takšni primeri so, prvič, zelo redki, se pa zgodijo; drugič, zanje so prav gotovo tudi tehtni razlogi. Pri revni družini, ki si jo kot primer navedel najprej, je bil vzrok za njeno nesrečo tale: Njena kajža je bila že zelo trhla in bi se sesula že ob rahlem potresu ter zlahka poškodovala svoje vrle stanovalce. Prav zato je družina že večkrat prosila bogate sosede, če bi ji lahko pomagali, da bi si postavila novo. Toda njene prošnje so ostale neuslišane. Tako je bilo nekega dne dopuščeno, da strela uniči staro in preperelo kajžo. To je potem omečilo srca sosedov; zbrali so denar in revni družini postavili novo in trdno bivališče in jo obilno preskrbeli še z raznovrstnim živežem, tako da se je ubogi družini godilo veliko bolje kot pred nesrečo, ter je zato tudi lahko storila za kakšnega še revnejšega človeka več kot prej. Domnevna nesreča je bila torej za pošteno revno družino prava sreča, ki sem jo Jaz predvidel in dopustil.
10 Kar pa zadeva druge nesreče, ki se oklenejo človeka, pa je tako, da je katera družina revščino priklicala sama po svoji krivdi. V njenem uboštvu jo zlahka - da bi jo predramil iz njene trdovratne lenobe - prizadene še hujši udarec; tudi za to je spet sama kriva, ker še naprej ostaja lena in s tem tudi nesrečna. Ta vrsta ljudi pa potem seveda meni, da Bog njihovih prošenj ne usliši ali da se sploh ne zmeni za ljudi, ampak ti ljudje so le premalo dejavni. Resno se ne lotijo niti posvetnega dela niti ne upoštevajo Božjih zapovedi, mlačni in brez zaupanja so tudi v svojih prošnjah Bogu, zato pa so tudi prepuščeni svoji nesreči vse dotlej, dokler se pod pritiskom čedalje hujše nesreče nazadnje ne lotijo dela in postanejo tako tudi srečnejši.
11 Glej, nekoč je na Vzhodu nad mogočnim ljudstvom vladal kralj. Toda ljudstvo se je, ker je prebivalo na dobri zemlji, polenilo, in postajalo vsako leto revnejše. Kralj je začel premišljevati, kako bi bil kos temu zlu.
12 Obšla ga je dobra misel in rekel si je: Ljudem bom naložil večje davke, ki jim bo teže zadostiti, in jih tudi neizprosno izterjeval z vojščaki vse dotlej, dokler ne bo ljudstvo na splošno postalo dejavnejše.
13 Mišljeno, storjeno. In glej, sprva je ljudstvo neznosno godrnjalo in se pritoževalo in

bi se na videz pretrdemu kralju celo uprlo, če bi se le lažje znebilo lenobe. Huda stiska pa je ljudstvo nazadnje predramila k večji dejavnosti. Kmalu je postalo tudi premožnejše in je kralju laže plačevalo zahtevane visoke davke kakor prej nižje.
14 Ko je kralj po nekaj letih opazil, da je njegovo ljudstvo postalo podjetnejše in bolj delavno, je odposlal glasnike v vse dele svojega kraljestva, da so napovedali občutno znižanje davkov.
15 Toda tedaj so se oglasili starešine ljudstva: ‚Zahvaljujemo se modremu kralju za to milost, toda hkrati ga prosimo, da v dobro ljudstva ohrani zdajšnjo višino davkov; kajti takoj ko bo ljudstvo moralo plačevati manj davka, se bo polenilo, bo manj dejavno in bo nazadnje majhne davke teže plačevalo kakor velike!` (Kakor velike = dopolnilo založbe Lorber Verlag)
16 Ko je kralj slišal izjave starešin svojega ljudstva, je pohvalil njihovo modrost in opazil, da postaja njegovo ljudstvo čedalje dejavnejše in tako čedalje premožnejše in srečnejše. In ko je ljudstvo od starešin slišalo, da jih je modri kralj obremenil s tako visokimi davki samo zato, da bi postalo dejavnejše in srečnejše, je pohvalilo kraljevo modrost in mu prostovoljno plačalo še več, kot je bilo predpisano.
17 In glej, prav tako ravnam z lenimi in nedejavnimi ljudmi tudi Jaz. Ali sem s tem do koga krivičen?«
18 Pismouk je rekel: »Gospod, zdaj mi je spet vse jasno in iz vsega srca se Ti zahvaljujem za to, da si mi razjasnil razum.
19 Prosim pa Te, da nadaljuješ z razlago Izaije. Šesta vrstica je še bolj nejasna kakor prejšnjih pet; in tako Te na vso moč prosimo, da bi nam še naprej razložil!«

174. Razlaga Izaije 2,6-22. Milostno odprtje nove luči

1 Jaz sem rekel: »Dobro, torej prisluhnite nadaljnji Besedi. Besede preroka pa se glasijo:
2 *‚Gospod, dopustil si, da tvoje ljudstvo zapusti Jakobovo hišo, ker je polno vedežev z Vzhoda, čarovnikov kakor Filistejci, in sklepa zveze s tujci.*
Njihova dežela je polna zlata in srebra, njihovih zakladov ni konca. Njihova dežela je polna konj, njihovih voz ni konca.
Njihova dežela je polna malikov, molijo delo svojih rok, ki so ga naredili njihovi prsti.
Uklonil se bo človek, ponižan bo mož, ne boš jim odpustil!
Pojdi v skalovje, skrij se v prah iz strahu pred Gospodom in pred njegovim vzvišenim veličastvom!' (Iz 2,6-10)
3 Teh pet vrstic sodi v eno področje, ker označuje klavrno stanje cerkve ali hiše Gospodove na Zemlji - tako pri Judih, ki so bili že pred tem časom, kot tudi pri tistih, ki bodo prišli za nami.

4 Lenoba pri izpolnjevanju Božjih zapovedi je razlog, zakaj dopuščam, da bo Moje ljudstvo zapustilo hišo Jakobovo na gori Gospodovi in zvesto posnemalo ravnanje najbolj primitivnih in lenih ljudstev, ki na Vzhodu prebivajo podobno kot divje živali.
5 In to, kar zdaj počno farizeji in njim podobni Judje, bodo počeli tudi naši zanamci: določili bodo množico dni, ki jim bodo pripisali posebne moči in učinke, in kdor bo temu nasprotoval, ga bodo zasledovali z ognjem in mečem. Ljudstvu bodo razlagali tudi znamenja, za denar bodo ljudem napovedovali srečo in nesrečo ter se zaradi tega dali izredno častiti in nagrajevati, kajti takšno brezplodno delo prinese na koncu še več kot samo plug in srp.
6 Da pa bi svoj zlahka pridobljeni dohodek čim bolj povečali, bodo, tako kot danes farizeji, razpošiljali svoje apostole po vsem svetu in tujce razglašali za svoje otroke. Ti že kot nevedni pogani niso bili nič prida; ko pa bodo postali najpristnejši posvetni filistejci, bodo še stokrat hujši, kot so bili pred tem. Tako pa se bo njihova mračna dežela napolnila s srebrom in z zlatom, in njihov pohlep po zakladih tega sveta ne bo imel meja niti cilja, prav tako brezmejna bosta tudi njihova gospodovalnost in sla po vojskovanju - to je prerok ponazoril s podobo konj in vozov v množici. Tudi ozemlje, ki mu bodo vladali, bo polno malikov in templjev, to je kljub osebnemu Božjemu svarilu začel že modri Salomon, ki je zaradi svojih tujih žena dal zgraditi malikovalske templje okoli Jeruzalema. Takšnim malikom se bodo klanjali slepi norci in častili delo svojih rok in prstov v neumnem prepričanju, da se bodo prikupili Bogu. In kdor tega ne bo hotel početi, ga bodo preganjali na življenje in smrt. Številni kralji bodo zaradi večjega sijaja svoje krone prisluhnili nesmislom posvetnih filistrov ter z ognjem in mečem zasledovali čedalje manj prijateljev Luči in žive Resnice.
7 In glej, potem bo prišel Gospod in bo kaznoval tista ljudstva, ki bodo v Njegovem imenu zapeljala toliko ljudi.
8 Nenadoma pa se bo z vseh strani prikazala prava, živa Luč in prijatelji noči bodo za zmeraj pokončani. Sicer se bodo zatekli k pečinam in se zakopali pod svojo nerodovitno zemljo iz strahu pred resnico in veličastjem Gospoda; toda to jim ne bo veliko pomagalo.
9 Prerok potem nadaljuje in glasno pravi: ‚Prevzetne smrtnikove oči (ošabnost) se bodo povesile, človekova ošabnost bo klonila, samo Gospod bo vzvišen tisti dan in na vekomaj.
Kajti dan Gospoda nad vojskami (Luč) pride nad vse ošabne in visoke in nad vse pred svetom povišane, da bodo ponižani, nad vse libanonske cedre (duhovnike), visoke in mogočne, in nad vse bašanske hraste (glavna oporišča malikovalske duhovščine v vseh časih), nad vse visoke gore (vladarje) in nad vse vzvišene griče

(vse iz visoke družbe), nad vse visoke stolpe (vojskovodje), in nad vsa utrjena obzidja (armade), nad vse taršiške ladje (tiste, ki imajo vesla države v rokah) in nad vsa zaželena pristanišča (veliko državno industrijo).
Smrtnikova prevzetnost bo klonila, človekova ošabnost bo ponižana.
Samo Gospod bo vzvišen tisti dan.
Maliki bodo popolnoma izginili.
Ljudje se bodo zatekli v skalnate votline in zemeljske jame (skrivališča mamona) v strahu pred Gospodom in pred njegovim vzvišenim veličastvom (luč večne Resnice), ko se bo vzdignil, da prestraši (kaznuje) zemljo.
Tisti dan bodo ljudje vrgli krtom in netopirjem svoje srebrne in zlate malike, ki so si jih naredili, da bi jih molili. In se bodo zatekli v gorske votline in skalne razpoke v strahu pred Gospodom in pred njegovim vzvišenim veličastvom, ko se bo vzdignil, da prestraši zemljo.
Obrnite se proč od človeka, saj je kakor dih v njegovem nosu (dih v nosu pomeni posvetni napuh), tako malo je vreden!' (Iz 2,11-22)
10 Zdaj imate popolno, lahko dojemljivo razlago celotnega drugega izredno pomembnega poglavja preroka Izaija. Zadnje vrstice je mogoče zlahka razumeti, če dobro poznamo pomen prvih.
11 Povem pa vam tudi, da se bo resnično tudi tako zgodilo, in sicer že v bližnji prihodnosti in potem po približno 1900 letih znova v polni meri; kajti celo Jaz nimam drugega sredstva, ker je treba dosledno spoštovati svobodno voljo ljudi; to je edina možnost, da se človeka od časa do časa učinkovito zdrami iz njegove lenobe, kajti ta je vzrok vseh grehov in bremen. - Ste vse to dobro razumeli?
12 Zdaj ob tem ne boste občutili veliko veselja - zato pa ga bodo toliko več prihodnji narodi, ko jim bo to vedenje znova razodeto v njihovi veliki stiski, ko bo ljudstvo vstalo zoper ljudstvo, da bi ga uničilo. - Toda o tem nam bo več povedalo prihodnje poglavje.
13 Zdaj pa Mi povejte, kako ste dojeli te zelo pomembne stvari. Zelo pomembne pravim zato, ker vam kot Svojim prihodnjim naslednikom želim položiti na srce, naj bi se vi in vsi vaši učenci varovali predvsem lenobe. Zdaj pa lahko spregovorite o duhu, ki ste ga zasledili pri Izaiji, potem pa lahko preidemo na tretje poglavje!«
14 Oglasili so se učenci v soglasju z drugimi navzočimi: »Gospod, vse kar odrediš, hočeš in dopuščaš, je prav gotovo nadvse dobro, nadvse modro in pravično; kajti Ti kot Stvarnik in Mojster ljudi in vseh stvari na svetu najbolje veš, kaj je zares dobro za ljudi. Če bi bili srebro, zlato, dragi kamni in dragoceni biseri samo nekaj slabega za Tvoje ljudi, potem takšnih slabih reči niti ne bi ustvaril.
15 Kdo razen Tebe ve, ali ne bi ljudje brez takšnih mikavnih reči postali še bolj leni, kot so že ob vseh teh tisočkrat tisočih mikavnih rečeh, in bi se sčasoma še bolj

polenili? Če pa se marsikdo iz prevelike ljubezni do teh mikavnih reči razvije v pravega satana med ljudmi, ker se da premamiti lažnemu blišču zlata, pa Ti je na voljo še nešteto vrst vzgojnih sredstev; menimo, da se bo ob koncu časov sveta po Tvojem skrivnem in večnem Božjem načrtu še vse dobro izteklo.
16 Mi kot Tvoji izbrani učenci pa bomo zagotovo storili vse, da bi ohranjali ljudi po Tvojem Božjem nasvetu pravične in resnično dejavne, jih za dejavnost navduševali in spodbujali. Vprašanje pa je, ali se bo to ohranilo še v daljni prihodnosti pri njihovih potomcih. Ti boš že sam dopustil, da se zgodi tisto, kar bo čim bolj koristilo ljudem, bodisi vojne, bolezni, draginja, lakota ali pa mir, zdravje, blagoslovljena rodovitna leta in časi. Tako smo Ti zdaj, o Gospod, odkrito povedali svoje mnenje in Te prosimo za nadaljnjo razlago prerokovih besed.«
17 Jaz sem rekel: »Tokrat sem z vašimi besedami povsem zadovoljen in ker ste dobro dojeli razlago drugega prerokovega poglavja, lahko preidemo na tretje poglavje. Torej Mi prisluhnite!
Glej tudi tukaj >>>

75. Razlaga 3. poglavja Izaije: Stanje neurejene skupnosti

1 (Gospod): »Tudi to naslednje poglavje preroško velja za danes in za čase, ki sem vam jih že prej naznanil.
2 Prva zelo pomenljiva prerokova vrstica se torej glasi: ‚Glej, Gospod, Bog nad vojskami, bo odvzel Jeruzalemu in Judu raznovrstno zalogo, vso zalogo kruha in vso zalogo vode!`(Iz 3,1)
3 Pod izrazom ‚Jeruzalem je tu mišljeno judovstvo, kakršno je danes in kakršno je bilo tudi že dolgo nazaj; z ‚Judom pa označuje prihodnje rodove, ki se bodo zaradi sprejetja Mojega nauka tudi prištevali k judovskemu rodu. Ti pa bodo zaradi svoje velike lenobe lahko računali na prav takšno usodo kakor zdajšnji Judje, le da bo ta veliko hujša.
4 Odvzem zaloge pomeni odvzem ljubezni in usmiljenja, in odvzem vode pomeni odvzem prave modrosti iz Boga. Zaradi tega bodo vsi tavali v hudi zmoti in temi duše in drug drugemu ne bodo znali svetovati; in četudi bo kdo kaj svetoval, mu tisti, ki bo potreben nasveta in luči, ne bo zaupal in mu bo dejal: *‚Kako mi lahko govoriš o luči ti, ki prav tako tavaš v temi kakor jaz!'* Da bodo ljudje zaradi svoje krivde, ki je posledica njihove lenobe, povsem nemočni, natančno napoveduje prerok v naslednji vrstici:
5 *‚Odvzeti jim bodo močni in vojščaki, sodniki, preroki, vedeži in starešine;' (Iz 3,2) ‚svetovalci in modri obrtniki in pametni govorniki ter poglavarji nad petdeset in tudi pošteni ljudje (Iz 3,3):*

6 Poglavarje in poštene ljudi sem namenoma postavil na konec, namesto na začetek tretje vrstice, in za to imam Svoje razloge. In zdaj poslušajte razlago!
7 Kdo so močni in vojščaki? To so tisti, ki so, kakršen je bil nekoč tudi David, polni vere in zaupanja Vame; vojščaki pa takšni ljudje, ki jih ta eden s svojo vero in zaupanjem nadvse navduši, in tako zmorejo ves čas premagovati še tako veliko sovražnikov dobrega in resničnega iz Boga.
8 Ko pa bo ljudem povsem zmanjkalo žive vode iz nebes in se bo vse meso s svojimi dušami znašlo v najgostejši temi, kateri izmed ljudi bo pravi in pravičen sodnik? Kateri bo imel dar prerokovanja? In če ga bo že kateri imel, kdo mu bo verjel, ne da bi to sam notranje razumel? Kdo bi lahko napovedoval za duhovno slepe in duhovno gluhe? In koga bi najbolj nevedno človeštvo zaradi njegove nadpovprečne modrosti izbralo za resničnega starešino in ga postavilo za svojega pastirja? Zato razumite zdaj zadevo, kot je prav!
9 Komur sta v duhovnem pomenu odvzeta kruh in voda, temu je pravzaprav odvzeto vse; kogar Bog kaznuje in tepe z duhovno slepoto, je tudi najhuje kaznovan in tepen. Kajti temu je s tem odvzeto vse in tedaj je povsem nebogljen in zbegan. To je tudi skrajno sredstvo, s katerim se najučinkoviteje ukrepa zoper naraščajočo človeško lenobo in njene številne pregrehe.
10 Da bodo morali biti ljudje z odvzemom duhovnega kruha in vode resnično potisnjeni v najhujšo nesrečo in kaj vse jim bo s tem še odvzeto, pa dokazuje prerok še naprej v tretji vrstici, v kateri izrecno pravi: Ljudem bodo odvzeti tudi nasveti in svetovalci in modri delavci na vseh področjih človeških potreb, tudi pametni govorci, ki so s svojo modrostjo sicer morda storili marsikaj dobrega.
11 Pri vsej zadevi pa je najslabše, da bodo dodatno odvzeti, kot pravi, poglavarji nad petdesetimi. Kdo so ti in kaj pomeni tukaj število petdeset? Takoj si borno to dobro ogledali.
12 Če si predstavljamo obsežno in povsem urejeno skupnost ljudi, ima ta, če želi biti dobro preskrbljena z vsem, že od nekdaj številčno gledano, petdeset poglavitnih panog, namenjenih uresničevanju svojih potreb. Kar je več kot to, sodi v napuh, kar manj, pa povzroča šibkost, pomanjkanje in revščino. Da pa bi vsaka posamezna panoga učinkovito poskrbela za svoje potrebe, mora imeti na čelu usposobljenega vodjo kot predstojnika in voditelja, ki obvlada svoje področje od začetka do konca; če ga ni ali pa je namesto njega človek, ki se na to ne spozna, potem ta panoga skupnosti ne bo prinašala nobenih ali vsaj ne dobrih sadov.
13 Kako se bo šele godilo skupnosti, ko bo zaradi svoje lenobe in malomarnosti na koncu ob vseh petdeset poglavarjev? Pravim vam: prav tako kakor se zdaj godi veliki

skupnosti Judov, v kateri imajo še nekaj malega samo nekateri tatovi in razbojniki, ki se redijo na račun ubogih in skrbijo le za svoje trebuhe, medtem ko tisoči nemočno ginevajo v najhujši revščini! Kje je modri voditelj, ki bi skrbel zanje in jim dajal delo in kruh v tej ali oni zaposlitveni panogi? Glejte, takega ni v marsikateri stroki, in s tem manjka tudi vse drugo. So še nekateri ključni ljudje, ki vodijo različna področja, toda ne v korist ljudstva, temveč v svojo korist, zato so zgolj tatovi in roparji, nikakor pa ne pravi voditelji, kakršni so bili v času Mojih sodnikov.
14 Zdaj ste videli, kako je zunanja in notranja blaginja ljudi neke velike skupnosti odvisna od poglavarjev različnih panog za zadovoljitev potreb; od koga pa je v državi, ki ji vlada knez ali kralj, najbolj odvisna prava sestava omenjenih ključnih ljudi v neki obsežni človeški skupnosti? Glejte, od modrega kralja!
15 Kaj pa pravi naš prerok o tem, kaj bo storil Gospod leni skupnosti, ki je pozabila na Boga?
16 Poslušajte njegove nadaljnje besede: *‚Postavil jim bom dečke za prvake, vladajo naj jim razvajenci.' (Iz 3,4) ‚Ljudje bodo zatirali drug drugega, vsak svojega bližnjega, deček bo predrzen do starega, potepuh do spoštovanega.' (Iz 3,5)*
17 Prerokove besede so tukaj same po sebi tako jasne in resnične, da ne potrebujejo dodatne razlage; lahko vas le opozorim na velike in očitne najslabše posledice, čeprav jih lahko ugotovite tudi sami. Ko pri takšni zmešnjavi v neki deželi iztirijo vse življenjske razmere in so zaradi stiske zelo nezadovoljni vsi ljudje v neki skupnosti, se porodi tudi brezobzirno ogorčenje zoper druge. Ljudstvo se prebudi in vstane ter požene v beg kneze in sebične voditelje ali jih celo pokonča. In zato je rečeno: ‚Ljudstvo vstane zoper ljudstvo.'
18 Kajti človek zaradi lenobe tako dolgo prenaša vse pritiske, dokler lahko v svoji slepoti napolni svoj želodec vsaj s še tako skromno hrano; ko pa tudi te zmanjka in nima pred očmi nič drugega kakor smrt zaradi lakote, potem se zanesljivo prebudi in postane sestradana hijena. In to se mora zgoditi, da se človeštvo prebudi.«

176. Zlom lažne verske zgradbe, po Izaiju 3,6-27

1 (Gospod): »Potem pa bo vse razrušeno in uničeno. Komur se bo lahko pripisala kakršna koli krivda, da je s svojo brezsrčno sebičnostjo prispeval k splošni nesreči ljudstva, bo žal postal žalostna žrtev splošnega ljudskega maščevanja. Toda kaj potem? Ljudje ne bodo imeli nobenega, ampak res nobenega, niti dobrega niti zlobnega voditelja več. Znašli se bodo v največjem brezvladju, v katerem bo na koncu lahko vsak počel, kar ga bo volja; drugi, močnejši, ga bo tudi lahko kaznoval po mili volji.

2 Potem bodo modri stopili skupaj in rekli: ‚Tako ne gre več naprej in tako ne more ostati! Mi, modrejši in močnejši, se želimo sporazumeti in tudi ljudstvo pripraviti do tega, da z nami izbere modrega voditelja. In v tej veliki hiši bosta prebivala brata s številnimi priznanimi izkušnjami!' Kaj se bo zgodilo tam in potem? Prerok nam je to povsem zvesto opisal! In kaj je rekel prerok?
3 Prisluhnite! Rekel je: *‚Potem bo kdo silil brata v hiši svojega očeta: ‚Obleko imaš (znanje in izkušnje), bodi naš poglavar, in ta podrtija naj bo v tvojih rokah.' (Iz 3,6) Ta pa bo tisti dan vzkliknil in rekel: ‚Nisem zdravnik, v moji hiši ni ne kruha (vere - dobrega) ne obleke (vere - resničnega), ne postavljajte me za poglavarja ljudstvu.' (Iz 3,7) Kajti Jeruzalem se ruši, Juda (poznejši časi) se podira, ker so njihovi jeziki in dejanja proti Gospodu, da žalijo oči njegovega veličastva (luči Njegove modrosti). (Iz 3,8) Izraz njihovih obrazov priča proti njim, svoj greh oznanjajo kakor Sodoma, gorja niso prikrili svojim dušam, nakopali so si hudo. (Iz 3,9)* Standardni prevod Svetega pisma, v oklepajih so Lorberjeve (Jezusove) pripombe.
4 *Toda izvoljeni knez, ki bi vsekakor lahko bil tudi Jaz sam, pravi naprej: ‚Povejte pravičnim, da jim bo dobro, ker bodo uživali sadove svojih del. (Iz 3,10) Gorje krivičniku, godilo se mu bo hudo, ker se mu bo vračalo po delih njegovih rok. (Iz 3,11) Izsiljevalci odirajo moje ljudstvo,* vladajo mu ženske*. Ljudstvo moje, tvoji (lažni) vodniki so zapeljivci (glejte Rim), razdrli so pot tvojih steza. (Iz 3,12)*
5 *Gospod se je vzdignil, da razsodi, stoji (zdaj), da sodi ljudstva. (Iz 3,13) Gospod prihaja k sodbi s starešinami svojega ljudstva (Pismo) in z njegovimi prvaki (prebujenimi novejše dobe). Vi (farizeji in Rimljani) ste izropali vinograd, v vaših hišah je ubožcu ukradeno blago. (Iz 3,14)*
6 *Zakaj teptate Moje ljudstvo in bijete v obraz uboge, govori (zdaj) Gospod, Bog nad vojskami. (Iz 3,15)*
7 Gospod je rekel: *Ker so hčere sionske prevzetne (lažni nauk babilonske vlačuge), hodijo z iztegnjenim vratom in mežikajo z očmi, hodijo stopicaje (objestno) in poskočno (kot lačni psi) in zvončkljajo s sponkami na nogah (Iz 3,16), bo Gospod ogolil teme hčera sionskih (vzel razum), Gospod bo razgalil njihovo lepoto. (Iz 3,17)*
8 *Tisti dan bo Gospod odvzel okrasje: ogležnjice (slepo verujoče), sončke in lunice (zveste privržence) (Iz 3,18), uhane, zapestnice in tančice (različne redove) (Iz 3,19), rutice (vraževerstvo), verižice, pasove, dišavnice in obeske (Iz 3,20), prstane in nosne obročke (Iz 3,21), praznične obleke in ogrinjala, ovratnice in (velike) torbice (Iz 3,22), zrcala, pentljice, turbane in pajčolane (vsi bleščeči obredi babilonske vlačuge). (Iz 3,23) Namesto balzama bo smrad, namesto pasu vrv, namesto kodrov bo ostrižena glava (kačja modrost babilonske vlačuge), namesto*

prazničnih oblek raševina, pečat sramote. (Iz 3,24)
9 *Tvoji možje bodo padli pod mečem, tvoji mladeniči v boju. (Iz 3,25) Njena vrata bodo stokala in žalovala (ker nihče več ne bo hotel skoznje), zapuščena bo sedela na tleh. (Iz 3,26) Tisti dan se bo sedem žena oklenilo enega moža (ali iz sedmih zakramentov bo nastal eden) in reklo: »Svoj kruh bomo jedle in s svojo obleko se bomo oblačile, samo tvoje ime naj nosimo, odvzemi nam sramoto!« (Iz 4,1)*
10 In zdaj glejte prijatelji Moji: Kar je rekel prerok, se bo zanesljivo izpolnilo, kakor sem vam gotovo in resnično sam pojasnil. Kajti ljudje dolgo časa ne zmorejo prenašati resnice, utrudijo se in se znova pogreznejo v nekdanjo lenobo, ki jim prinaša sodbo in smrt, in potem res ni mogoče storiti drugega kot ljudi znova zbuditi z zunanjimi sredstvi in jih znova usmeriti v staro dejavnost po poteh in stezah luči in življenja.
11 Zato vam zdaj še znova pravim: Ljudi svarite predvsem pred duhovno lenobo, kajti z njo pride tudi vse drugo slabo, o čemer je govoril že prerok, in Jaz moram to žal dopustiti. Premislite še o tem, še nekaj malega pa borno o tem spregovorili v prenočišču. - Zdaj pa se bomo takoj odpravili tja, kajti v današnji noči bomo imeli še veliko opraviti.
Glej tudi tukaj >>>

Jakob Lorber
Jankez veliki evangelij
knjiga 7